

De Ster

DE EERSTE ZONDAGSSCHOOL
van de Heiligen der Laatste Dagen
werd op 9 December 1849
in de Salt Lake Vallei gehouden.
(Zie blz. 37)

15 Februari 1950

DE STER

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

50e JAARGANG • No. 2

INHOUD:

	Blz.
Het werk van onze Vader, door George A. Smith	35
Wat de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen onderscheidt van andere kerken, door John P. Lillywhite	38
Voorjaarsconferenties	41
Brengt al de tienden in het schathuis, door Lee A. Palmer	43
Huisbezoek	47
De geschiedenis van onze Zendingen	48
Buiten het boekje, door Mary Brentnall	50
Waarom ik niet drink	53
Hoe heerlijk en de engelen nabij, door James E. Denos	55
De Zusters Hulpvereniging	56
De Kerk in Europa	58
Aankomst en Vertrek	60
Gebeurtenissen in de Zending	62

Redacteur: JOHN P. LILLYWHITE

Assistente: TINE PLAIZIER

*„De Ster“ van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand*

ABONNEMENTSPRIJS: F 1.25 PER KWARTAAL
GIRONUMMER 240615 • LAAN VAN POOT 292 • DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHÉ'S IS VERBODEN

HET WERK VAN Onze Vader

door George Albert Smith,
President van de Kerk van Jezus Christus van
de Heiligen der Laatste Dagen.

*

En Godsman van heden richt zich tot de gehele wereld.

Wij leven in een wondervolle eeuw. Ik vraag mij af of wij wel genoeg waarderen, dat wij in deze dagen mogen leven, waarin wij alle voordelen genieten, verkregen in de zesduizend jaren, die verstreken zijn sedert onze eerste ouders op aarde leefden. Laten wij eens ernstig nadenken over de bedoeling van het leven, want de wereld verkeert in een wanhopige toestand. Ondanks het feit, dat onze Hemelse Vader Zijn kinderen door de eeuwen heen heeft geraden en gewaarschuwd door de mond van mannen, die hij voor dit doel had verwekt, n.l. om profeten Gods te zijn, heerst er alom twist en tweedracht. Zelfs in de dagen van onze Heiland heerste er twist en tweedracht onder Zijn volgelingen. De mensen beziën elkander met wantrouwen. Zij geloven niet wat zij horen en zij zijn niet zo bereidwillig te doen, wat Nathaniël deed op aanraden van Filippus, een van des Heilands volgelingen. Filippus zeide: „De Heer is gekomen.” Hij beschreef

Hem aan Nathaniël, waarop deze vroeg: „Waar komt Hij vandaan?” En Filippus antwoordde: „Hij komt uit Nazareth.” En toen zeide die goede man: „Kan er uit Nazareth iets goeds komen?” Waarop Filippus hem uitnodigde: „Kom en zie”. (Zie Joh. 1 : 43-46).

Nathaniël was geleerd, dat er uit Nazareth niets goeds kon komen, en toch verwees de Zaligmaker later naar hem als een Israëliet zonder schuld — een goede man, die evenwel misleid was door de verhalen, welke men hem had verteld. Toen hij echter eenmaal gehoor had gegeven aan de uitnodiging van de discipel: „Kom en zie”, kwam hij en zag.

Veel vreugde is ons deel geworden ten gevolge van de Geest des Heren. Wij zouden gaarne willen, dat allen deze zegeningen ontvingen, daarom luidt ons antwoord op hun vraag: „Wat soort mensen komt te samen in de Mormoonse Kerk?": „Kom en zie.” Wij komen in de Kerk te samen als kinderen van onze

Hemelse Vader — als leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen en als bezoekers, die allen even welkom zijn als Zijn gasten.

Denk eens aan de voorrechten en zegeningen, welke wij genieten. Denk daarbij tevens aan de talloze oorlogen en rampen, die in vele delen der wereld de mensen als het ware van de aardbodem hebben weggevaagd en gehele naties uitgeroeid. En toch zijn er nog vele, vele goede mensen, die gelijk Nathaniël de waarheid niet kunnen geloven. Iemand heeft eens van de mensen gezegd, dat zij eerder een leugen willen geloven en daardoor vervloekt worden, dan de waarheid aanvaarden. Dit is een stoutmoedige uitspraak, maar ik geloof dat zij waar is. In de wereld is niets zo verderfelijker of schadelijker voor de mensen dan haat, vooroordeel, wantrouwen en de onverdraagzame houding van sommigen jegens hun medemensen.

De geest van de boze is de geest van vernietiging. Er bestaan twee stromingen in de wereld. De ene is de invloed van onze Hemelse Vader en de andere is die van Satan. Wij kunnen voor onszelf kiezen in welk gebied wij willen leven, in dat van onze Hemelse Vader of in dat van Satan.

Vele malen heb ik verhaald wat mijn grootvader placht te zeggen. Hij gaf mij zijn naam. Als hij zijn familie raad gaf, zeide hij: „Er is een duidelijk aangegeven lijn. Aan de ene zijde strekt zich het gebied van onze Heiland uit, aan de andere zijde regeert de duivel.” En hij vervolgde: „Indien gij aan des Heren zijde van de

lijn blijft, zijt gij volkomen veilig, want de vijand van alle gerechtigheid kan aan die kant niet komen.”

Wat betekent dat? Voor mij betekent het, dat zij, die rechtvaardig leven en alle geboden van onze Hemelse Vader onderhouden, volkomen veilig zijn, doch degenen, die Zijn raad in de wind slaan, zullen dat niet zijn. Het is voor ons nu nog even noodzakelijk de Tien Geboden stipt na te leven als het was voor het oude Israëel, toen Mozes deze wet in de wildernis ontving. Indien de naties der aarde gehoorzaam zouden zijn aan de Tien Geboden, dan zou er geen oorlog zijn. Er zou geen smart en wanhoop zijn, maar omdat zovelen zich niet tot een rechtvaardig leven kunnen brengen, zijn zij verward en wanhopig.

Wij leven in een wereld, die ziek is, in een tijd, waarin de wijsheid der wijzen zal vergaan en het verstand van de hoogmoedigen tot niets zal worden. Dit is vandaag het geval met de wereld. De leiders der naties willen gaarne datgene doen, wat hun volk of de groep, wiens belangen zij voorstaan, ten goede zal komen, doch in vele gevallen worden zij slechts geleid door zelfzuchtige motieven. Het gevolg daarvan is dat wij smart en wanhoop hebben in plaats van de vrede, waarvoor men zo ijvert.

Er is slechts één weg. Wij kunnen wetten maken tot in het oneindige, de mensen zullen daardoor evenwel niet rechtvaardig worden. Het is nodig dat de mensen, die in duisternis wandelen, zich bekeren van hun zonden, hun leven verbeteren en zo rechtvaardig leven, dat zij de

geest van onze Hemelse Vader met zich kunnen hebben.

Denk aan het wonderschone gebed, hetwelk opgezonden werd door Jezus van Nazareth, Die Zijn leven voor ons gaf, Die een groot ras vertegenwoordigde, dat door andere rassen werd veracht, en Die in de wereld kwam om ons te zegenen. Toen Hem gevraagd werd: „Leer ons bidden”, gaf Hij dit eenvoudige, maar wondermooie gebed.

Niet lang daarna werd Hij op wrede wijze ter dood gebracht, zoals bijna alle profeten Gods vanaf het begin gedood zijn. Toch heeft onze Hemelse Vader door alle eeuwen heen mannen en vrouwen op aarde gehad, die rechtvaardig leefden en trachtten Zijn wil te doen.

Ik ben dankbaar voor alle zegeningen, die ik mocht ontvangen. Er is een wet, onveranderlijk in

de hemel vastgelegd van voor de grondlegging der wereld, waarop iedere zegen bevestigd wordt, en, tenzij deze wet gehoorzaamd wordt, kunnen wij geen zegen ontvangen. Dat heeft de Heer ons gezegd. Indien de mensen het niet met ons eens zijn, indien andere kinderen van onze Hemelse Vader het Evangelie van Jezus Christus niet geloven, zoals het in deze laatste dagen geopenbaard werd aan de Profeet Joseph Smith, moet dit niet ons misnoegen opwekken. Het moet integendeel onze warme sympathie opwekken, want als wij weten, zoals Filippus wist toen hij getuigde van de Man van Nazareth, kunnen wij onze vrienden uitnodigen te komen en voor zichzelf te zien. Wanneer wij dat zeker weten, zullen wij ons licht zo laten schijnen, dat anderen, onze goede werken ziende, zich
(Vervolg op blz. 59)

BIJ DE VOORPAGINA

Op 9 December 1849 verzamelde een jonge Schot op een kille Zondagmorgen negen en twintig kinderen om zich heen in de huiskamer van zijn blokhut in de Salt Lake Vallei.

Zijn naam was Richard Ballantyne en het doel van deze bijeenkomst was een Zondagsschool te organiseren, de eerste onder de leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen sedert hun uittocht naar het Rotsgebergte.

Dit was het begin van wat de grootste beweging ten bate van de Zondagsschool in de Kerk zou worden.

Het Algemeen Hoofdbestuur der Zondagsschool trof maatregelen om in het jubileumjaar der Zondagsschool, in welk jaar de Zondagsscholen van de Heiligen der Laatste Dagen over de gehele wereld zijn verspreid, door Arnold Friberg een schilderij te doen vervaardigen, voorstellende de eerste Zondagsschoolklas, welke door Richard Ballantyne werd gehouden.

Arnold Friberg is een artist, een Heilige der Laatste Dagen, die in Amerika grote bekendheid heeft verworven door zijn kalendertekeningen. Zijn werk verscheen voor het eerst in het tijdschrift der Zondagsschool, „The Juvenile Instructor”, toen hij een ongeveer twaalfjarige jongen was.

Het schilderij van Arnold Friberg stelt de eerste Zondagsschool voor, doch het is tevens een zinnebeeld van de prediking van het Evangelie in deze en toekomstige dagen.

Wat de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen onderscheidt van andere Kerken

— door John P. Lillywhite, President der Nederlandse Zending —

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is één van bijna vierhonderd organisaties, die allen in het leven geroepen zijn om de leringen van Jezus van Nazareth levend te houden. Gelijk allen, die belijden volgelingen van Christus te zijn, worden haar leden Christenen genoemd. De Heiligen der Laatste Dagen hebben veel met andere Christelijke kerken gemeen. Zij geloven in het Nieuwe Testament als het verslag van de woorden en handelingen van Jezus en Zijn discipelen. De meesten hunner geloven in het Oude Testament. Dientengevolge bestaat er een grote overeenkomst tussen hun idealen en in sommige opzichten ook met wat zij geloven. Het is vrij moeilijk

de punten te onderscheiden, die sommige kerken van andere scheidt.

Wetenschappelijke mensen verdelen gewoonlijk de Christelijke kerken in drie groepen: de Rooms Katholieke Kerk, die ongeveer 300.000.000 leden telt en beweert haar autoriteit rechtstreeks van de Apostel Petrus ontvangen te hebben; de Grieks Orthodoxe Kerk, die ongeveer 100.000.000 aanhangers heeft en er zich eveneens op beroept haar autoriteit rechtstreeks van een der Apostelen verkregen te hebben, n.l. van de Apostel Paulus; en de Protestantse kerken, die ontstonden doordat verschillende groepen mensen in opstand kwamen tegen de Katholieke geloofsleer en practijken en zich van de moe-

derkerk losmaakten. Zij, die oorspronkelijk protesteerden tegen de Katholieke geloofsleer, kwamen later ook in opstand tegen de inzichten en practijken van hun eigen groep, waarna zij zich opnieuw afscheidten. Zo ontstonden er honderden kerken. Sommige kerken hebben vrijwel dezelfde leer, terwijl tussen de geloofsovertuiging van andere zulk een diepe kloof gaapt, dat men zich verbaasd afvraagt hoe het mogelijk is, dat zij allen kunnen belijden de leringen van Christus te volgen en al hun leerstellingen tot eenzelfde bron kunnen worden teruggebracht. Hoe misleidend de aanduiding „protestant” ook is, wordt zij niettemin toegepast op de gehele groep van deze kerken.

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen wordt door niet-Mormoonse schrijvers vaak aangeduid als een Protestantse secte. Zij is evenwel geen afscheiding van een reeds bestaande Christelijke organisatie en dus geen „secte”. Zij ontstond niet tengevolge van een protest tegen de geloofsleer en practijken van de een of andere speciale kerk. De Kerk onderscheidt zich van alle andere Christelijke gemeenschappen. Zij kwam niet voort uit een ten tijde van haar organisatie bestaande kerk. Zij werd georganiseerd door de Heiland en Zaligmaker Jezus Christus. Zij is de herstelling van Zijn Kerk met alle oorspronkelijke autoriteit, organisatie en leerstellingen.

Er zijn Christelijke gemeenschappen, die hebben beweerd dat zij bepaalde oorspronkelijke leerstellingen of practijken der vroegere Christelijke Kerk hebben

hersteld, doch in bijna alle gevallen zijn deze veranderingen het gevolg geweest van nieuwe en ongebruikelijke uitleggingen van de Bijbel. De Bijbel is de enige autoriteit geweest, op welks gezag de veranderingen werden doorgevoerd. De Kerk van de Heiligen der Laatste Dagen is ongeëvenaard wat betreft de herstelling en eveneens om de wijze, waarop deze herstelling tot stand kwam.

Goddelijke autoriteit.

Het eerste, onderscheidende kenmerk der Kerk is haar bewering, dat zij door rechtstreekse openbaring van de hemel goddelijke autoriteit ontving.

Het Mormonisme beweert, dat Jezus Christus zichzelf wederom aan de mens heeft geopenbaard, dat Hij door openbaring de autoriteit om in Zijn naam te handelen wederom op aarde bracht en eveneens door openbaring de herstelling van Zijn Kerk op aarde persoonlijk leidde.

De organisatie der Kerk.

De Kerk verklaart in haar „Artikelen des Geloofs”:

„Wij geloven in dezelfde organisatie als in de vroegere Kerk bestond, n.l. apostelen, profeten, herders, leraars, evangelisten, enz.”

In de loop van onze studie zal blijken, dat, hoewel de Bijbel wel gewag maakt van enige der ambten, die gevonden worden in de door de Laterdaagse Profeet Joseph Smith georganiseerde Kerk, dit de oorzaak noch de leiddraad was voor de herstelling van die Kerk. De verschillende ambten en roepingen van het Priesterschap, en de plichten, die

aan deze ambten verbonden zijn, werden door de Heiland en Zaligmaker Jezus Christus aan de Profeet geopenbaard.

De organisatie van de Kerk van de Heiligen der Laatste Dagen verschilt van die van alle andere bestaande kerken. Wij zien, dat zij de enige Christelijke kerk is, die in waarheid alle beginselen van kerkbeleid heeft, welke vastgelegd zijn in het Nieuwe Testament, en die daadwerkelijk alle ambten en roepingen bezit van de vroegere Kerk. Haar organisatie verbaast allen, die deze bestuderen, en wel in 't bijzonder wanneer men de manifestaties van de macht van het Priesterschap in zijn verschillende ambten kent en begrijpt.

Onder leiding van het Priesterschap zijn onderorganisaties in het leven geroepen. De Zondagschool, de O.O.V., de Z.H.V. en het Jeugdwerk bestrijken alle fasen van het leven. Een wijdvertakte kerkelijke schoolopleiding kost jaarlijks meer dan een miljoen dollars. Comitè's zijn gevormd om geschillen onder de leden der Kerk op vredige wijze op te lossen.

Momenteel onderhouden de leden der Kerk meer dan vijfduizend zendelingen, die naar alle landen der wereld worden uitgezonden, en een bijna gelijk aantal, dat plaatselijk zendingswerk doet. De Kerk zorgt eveneens voor plaatsen, waar men te samen kan komen om te aanbid-den, evenals voor de gelegenheid gezonde ontspanning te genieten. Ook voorziet zij gedeeltelijk in werk voor haar leden.

Verbonden en verordeningen.

De verbonden en verordeningen

worden als eeuwig beschouwd, zoals ook de mens beschouwd wordt als een eeuwig bestaand wezen. De wetten van vooruitgang omvatten alle werelden. De wetten van zaligheid moeten worden gehoorzaamd door zowel de levenden als de doden. Sommige van deze eeuwige verbonden kunnen slechts in het sterfelijke leven worden gesloten. Zij, die de geestenwereld hebben betreden, zonder deze verbonden op aarde gesloten te hebben, moeten dit door anderen op aarde laten doen, teneinde bepaalde zegeningen deelachtig te kunnen worden. Dit is de oorzaak, dat er veelomvattende arbeid wordt verricht voor de afgestorvenen, naast het volbrengen van de eeuwige verordeningen voor de levenden. De hogere verordeningen voor de levenden, en alle verordeningen voor de doden, worden slechts verricht in tempels, die voor dit speciale doel zijn gebouwd en toegewijd. Het geloof in de eeuwige duur van de verbonden, en het volbrengen van plaatsvervangende arbeid voor de doden, zijn specifieke kenmerken van de Heiligen der Laatste Dagen en worden nergens anders ter wereld gevonden.

In welke verhouding de Mormonse Kerk staat tot de wereldgodsdiensten.

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is geen grote kerk. Naast de indrukwekkende cijfers, waarmee de grote wereldgodsdiensten hun ledental kunnen aanduiden, schijnt zij met haar klein aantal leden onbelangrijk en onbeteknend. De naam der Kerk zou wel bijna geheel verdwijnen tussen

de honderden namen van kerken, die de mensen zich geschapen hebben. Indien alle aardebewoners schouder aan schouder op een rij geplaatst zouden worden, en men daartussen de Mormonen gelijkelijk zou verdelen, dan zou men in die rij één Mormoon per mijl vinden — ongeveer één op iedere vijf en twintighonderd inwoners der aarde.

Maar het aantal leden, dat de Kerk heden telt, is niet het aantal, dat zij morgen zal tellen. Het aantal leden heeft niets te maken met vitaliteit of waarheid. De maatstaf van een godsdienst en zijn mogelijke groei liggen in de invloed, welke hij op zijn aanhangers uitoefent, en in de kracht, waarmede de boodschap wordt uitgedragen aan het overige deel der mensheid.

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zal immer apart staan van alle andere Christelijke gemeenschappen, omdat zij beweert door Christus-zelf te zijn opgericht. Men kan met de leringen van de Meester niet een accoord trachten te maken. De Kerk aanvaardt als een van God gegeven taak de verantwoordelijkheid om het herstelde Evangelie te verkondigen aan de leden van alle andere kerken, evenals tot alle volken der aarde, in het geloof, dat uiteindelijk de aarde er door gezegend zal worden. De Kerk erkent het goede in andere kerken. Zij is gewillig met hen samen te werken ter verbetering van het morele peil en het karakter en om politieke vrijheid en een eerlijke regering in stand te houden.

Voorjaarsconferenties

De voorjaarsconferenties zullen gehouden worden op de volgende data:

18 en 19 Februari	te Amsterdam
25 en 26 Februari	te Arnhem
11 en 12 Maart	te Den Haag
25 en 26 Maart	te Rotterdam
15 en 16 April	te Utrecht
29 en 30 April	te Apeldoorn
25, 26, 27, 28 en 29 Mei	te Rotterdam
10 en 11 Juni	te Groningen
25 en 26 Juni	te Antwerpen

De vergadertijden en plaatsen zullen nader worden bekend gemaakt.

De kracht van het Mormonisme.

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen heeft getoond, dat zij haar bestaan waard is — waarlijk zal men alle instellingen der aarde aan hun vruchten kennen. Een kerk, die waard is te blijven bestaan, moet haar leden tot hoger ontwikkeling en een gelukkiger levenswijze leiden. Zij moet een boodschap hebben voor de mensheid en voldoende kracht om deze boodschap op doeltreffende wijze aan de wereld te brengen. Drie feiten bewijzen de kracht van het Mormonisme. Ten eerste spreidt het grote zendingstijven ten toon. Nimmer is het Evangelie in enige bedeling van de geschiedenis der Kerk tot meer volken gepredikt dan in deze eeuw. In de gehele Kerk komt het antwoord op een oproep om op zending te gaan onmiddellijk, ondanks het feit, dat de kosten steeds hoger worden. Deze zendingstijfheid heeft groter kracht dan een groot aantal leden. Ten tweede blijven de leden tienden betalen. Een volk, dat tienden betaalt, is een groot volk. De Here God heeft in vroegere tijden tot Zijn volk gezegd:

„Brenge al de tienden in het schathuis, opdat er spijs zij in Mijn huis; en beproeft Mij nu daarin, zegt de Heere der heirscharen, of Ik u dan niet open doen zal de vensteren des hemels, en u zegen afgieten, zoodat er geene schuren genoeg wezen zullen.“

Het Mormoonse volk gelooft in deze belofte.

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is niet alleen de enige Kerk, die

in deze tijd getracht heeft het beginsel van tienden in te voeren, doch zij is ook de enige kerk, die daarin is geslaagd. Men doet niet gemakkelijk afstand van een tiende van zijn inkomen, tenzij men de overtuiging heeft dat God leeft en de Kerk door Hem werd gesticht. Aldus wordt het betalen van tienden een maatstaf voor de kracht van de Kerk, welke kracht ligt in het getuigenis van haar leden. Uit het bovenstaande moet men niet afleiden, dat alle leden der Kerk hun tienden betalen — verre van dat. Een dergelijke ideale toestand werd nog nimmer bereikt in de gehele geschiedenis der Kerk. Dat bij sommigen het geloof in het beginsel van vrijwillige ondersteuning van Gods werk ontbreekt, baart de Kerk zorg. Doch de feiten bestaan — en slechts deze zijn belangrijk — dat het aantal eerlijke tiendenbetalers in de duizenden loopt — een groter aantal en hoger percentage dan ooit in de Kerk werd bereikt. De „barometer“ van het geloof daalt niet, doch stijgt.

Ten derde wordt alle arbeid in en voor de Kerk verricht zonder enige betaling. Van de bijna een miljoen leden bekleden er ongeveer honderdduizend een ambt. Deze ontvangen geen geldelijke beloning, slechts de vreugde van het dienstbaar zijn is hun loon. Hoe veelvuldig deze ambten en plichten in de Kerk ook zijn, er blijven altijd nog genoeg leden over, die maar al te gaarne hun krachten zullen geven in dienst van de Kerk.

Een kerk, die slechts te vragen heeft om de arbeid te ontvangen van honderdduizend leden, die willen werken zonder enige be-

taling daarvoor te verlangen, een kerk, die van twee tot vierduizend zendingen in het veld kan houden op hun eigen kosten of die hunner familie; een kerk, die nu miljoenen ontvangt als vrijwillige bijdragen in de vorm van tienden, is een kerk, die door de gehele wereld erkend moet worden als de grootste instelling op aarde. Dat is de kracht van het Mormonisme.

Deze bewijzen zijn slechts een klein onderdeel van een krachtig,

levend, wérkelijk geloof. Cijfers zijn geen bewijs voor de grootheid van een kerk. Haar grootheid ligt in het persoonlijke getuigenis van haar leden. De Apostel Paulus kon geheel alleen door zijn groot geloof de godsdienst van de wereld rond de Middellandse Zee veranderen. Hetzelfde geloof brengt de leden der Kerk er toe mét de Apostel Paulus van ouds te zeggen: „Wij schamen ons het Evangelie van Jezus Christus niet, want het is een kracht Gods tot zaligheid.”

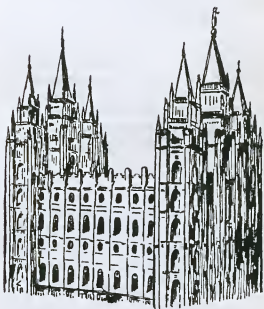
— * —

B R E N G T *al de tienden* *in het schathuis*

DOOR LEE A. PALMER,
van het Presiderende Bisschap.

*

Gehoorzaamheid aan de tiendenwet is misschien wel een der ernstigste testen van 's mensen houding ten opzichte van de wil des Heren. Het is vreemd, dat, wanneer een wet raakt aan 's mensen aardse schatten, deze zich instinctmatig van de wet afwendt. Sommigen zijn in staat zich volkomen te onderwerpen aan de tiendenwet, terwijl anderen haar in twijfel trekken en nog anderen de vlam der zelfzucht aanwakkeren tot openlijke tegenstand en botte ongehoorzaamheid.

Laten wij evenwel aannemen, dat zij, die zich niet kunnen onderwerpen aan de tiendenwet, niet met opzet tegen de wil des Heren ingaan. Wij willen aannemen, dat ook zij met blijdschap deze goddelijke wet zouden gehoorzamen, indien zij slechts een beter begrip er van zouden kunnen krijgen. Wij zullen deze lijn volgen in de hoop, dat onze veronderstelling juist is en men ons niet aanmatigend zal vinden.

's Heren recht om wetten in te stellen.

Niemand, die zich waarlijk een Christen noemt, zal de souvereiniteit of de rechtvaardigheid van God in twijfel trekken. Daarom moeten wij Zijn goddelijk recht om wetten in te stellen en de rechtvaardigheid van die wetten erkennen, evenals de beloning voor gehoorzaamheid, en de straf, die volgt op ongehoorzaamheid.

Dientengevolge is Gods tiendenwet goddelijk en onveranderlijk:

„Brengt al de tienden in het schathuis, opdat er spijs zij in Mijn huis; en beproeft Mij nu daarin, zegt de Heere der heirscharen, of Ik u dan niet opendoen zal de vensteren des hemels, en u zegen afgieten, zoodat er geene schuren genoeg wezen zullen.”

Maleachi 3 :10.

Laten wij nu bovenstaande tekst ontleden, deze daarbij splitsend in drie delen: 1e. het gebod; 2e. de aanmoediging of uitnodiging; 3e. de belofte.

Het gebod.

God gaf een nadrukkelijk en duidelijk gebod: „Brengt al de tienden in het schathuis”. Dat de Heer het woord „alle” gebruikt, is betekenisvol. Is het mogelijk, dat Hij sommige leden Zijner Kerk in deze tijd, zowel als in andere bedelingen, er van verdacht zich te willen rechtvaardigen door minder te betalen dan „al de tienden” — dus minder dan ééntiende? Zou Hij een dergelijke, veelomvattende belofte hebben gegeven, tenzij op voorwaarde, dat ten volle aan het gebod werd voldaan? Het schijnt ons toe, dat wij geen alternatief hebben wanneer wij tot de slot-

som komen, dat slechts „al de tienden” een vervulling van de wet betekenen. Slechts de betaling van „al de tienden” bindt de Heer aan Zijn belofte, daar gehoorzaamheid, zoals Hij verklaarde, de grondslag van de wet is.

Onze conclusies worden bevestigd door het woord des Heren:

„Ik, de Heere, ben gebonden wanneer gij doet wat Ik gebied, doch wanneer gij het niet doet, zoo hebt gij geene belofte.”

L. & V., afd. 82 : 10.

De aanmoediging.

Nu wil ik uw aandacht vestigen op de duidelijke aanmoediging of uitnodiging: — „en beproeft Mij nu daarin, zegt de Heere der heirscharen...”

Wij kunnen zonder enige twijfel uit deze woorden opmaken, dat de Heer bepaalde zegeningen heeft, welke Hij gaarne op ons zou willen uitstorten.

Wetend hoe de mens te allen tijd de houding aanneemt van „laat het me zien”, gebruikt onze Hemelse Vader woorden, die wij allen kunnen begrijpen: — „Beproeft Mij nu daarin.”

De Heer moedigt ons aan. De mate van ons werkelijk geloof in Zijn uitnodiging om Hem te „beproeven” wordt gemanifesteerd door onze gehoorzaamheid aan de tiendenwet.

De belofte.

Des Heren onvergetelijke belofte om „u een zegen af te gieten” uit de geopende „vensteren des hemels”, welke zo groot zal zijn „dat er geene schuren genoeg wezen zullen”, heeft geen betrekking op hem, die slechts gedeeltelijk zijn tienden betaalt of dit

in het geheel niet doet. Wat kan hij aanvoeren om zijn onverschilligheid ten opzichte van de tiendenwet te rechtvaardigen, terwijl de rijke beloning voor gehoorzaamheid aan deze wet wordt gegarandeerd door de „Heere der heirscharen?”

Zeker, de Heer gaf geen nadere uitleg van de beloofde zegen. Is het evenwel niet voldoende, dat de Heer beloofde dat zij „door de geopende vensteren des hemels” uitgestort zou worden, en men hem niet zou kunnen omvatten — „zoodat er geene schuren genoeg wezen zullen?” Wat kan men meer vragen in ruil voor gehoorzaamheid aan slechts één van 's Heren wetten? Wat kan men meer verwachten?

Geeft degene, die weigert tienden te betalen of dit slechts gedeeltelijk doet, geen blijk niet voldoende geloof te hebben in onze Hemelse Vader, gezien deze belofte des Heren en het feit, dat wij er mede bekend zijn? Wat kan het anders zijn? Wij hebben geloof in Zijn belofte of wij hebben het niet. En indien wij werkelijk geloof in Zijn belofte hebben, zullen wij Zijn geboden bewaren.

Hoe schoon is de uiting van geloof in Gods souvereiniteit en in Zijn rechtvaardigheid en belofte, indien „al de tienden” in „het schathuis worden gebracht”.

Des Heren belofte, uitgesproken door de mond van Maleachi, is in deze tijd gevolgd door een tweede belofte: „...want hij, die zijn tienden betaalt, zal bij Zijn komst niet verbrand worden.”

L. & V., afd. 64 : 23.

Er heeft nog niemand geleefd, die in waarheid kon verklaren:

„De Heer heeft Zijn belofte niet gehouden.”

Welke zegeningen volgen op het gehoorzamen der wet.

Ontelbare duizenden hebben in deze bedeling getuigd, dat zij zegeningen hebben ontvangen en nog steeds verkrijgen, die alleen door „de vensteren des hemels” op hen uitgestort kunnen zijn, als gevolg van 's Heren belofte, volgens welke zij een volle tiende betaald hebben — zegeningen, die de niet- of gedeeltelijke tiendenbetaler niet kan ontvangen, tenzij hij/zij zich bekeert en gehoorzaamt. Niet kan ontvangen? Neen, tenzij hij/zij zich onderwerpt aan de wet, want:

„Er is een wet, onveranderlijk in de hemel vastgelegd voor deze aarde werd gegrondvest, waarop alle zegeningen bevestigd worden...”

„En wanneer wij enige zegen van God ontvangen, is het door gehoorzaamheid aan die wet, dat wij ontvangen.”

L. & V., afd. 130 : 20-21.

Wanneer de wet dus niet gehoorzaamd wordt, „waarop de zegen wordt bevestigd”, kan geen zegen worden verkregen. Indien gij niet gehoorzaamt „hebt gij gene belofte”.

Tienden worden vrijwillig betaald.

Of iemand zijn tienden ten volle heeft betaald is een zaak, die ieder voor zichzelf moet uitmaken. Men kan zijn tienden ten volle betalen, gedeeltelijk of in het geheel niet.

Op de eerste van de maand, noch op enige andere tijd, wordt een waarschuwing uitgezonden, indien men zijn rekening met de

Heer niet ten volle heeft ver-effend. Er verschijnt geen ont-vanger aan Uw deur om U op-merkzaam te maken op een niet betaalde rekening of om op be-taling er van aan te dringen. De Heer dreigt U niet Zijn zaak in handen van een advocaat te geven, teneinde U voor het ge-recht te dagen wegens wanbeta-ling. De enige ongemakken, die de ongehoorzame ondervindt, zijn het voortdurend geknaag en geklop van het eigen geweten — en zelfs dat kan gesmoord wor-den door langdurige ongehoor-zaamheid.

De volle betaling van tienden geschiedt door vrijwillige ge-

hoorzaamheid aan deze goddelij-ke wet. Aan de andere kant is daardoor de niet betaler van tienden, of die slechts een ge-deelte er van voldoet, ook uit eigen vrije wil ongehoorzaam.

Waar eenmaal de wet gegeven is en de mens dus vrij is om te kiezen tussen gehoorzaamheid en ongehoorzaamheid, ligt de ware test van zijn geloof in Gods sou-vereiniteit, de rechtvaardigheid Zijner wetten en Zijn beloften, in de gehoorzaamheid aan Zijn wil. Maar ook de volle verant-woordelijkheid voor de keuze van gehoorzaamheid of niet ge-hoorzamen rust op hem.

HEBT **GIJ** UW Plicht GEDAAN ?

Van de vele gemeenten, die de Nederlandse Zending telt, kwa-men slechts uit de volgende gemeenten rapporten binnen met een opgave van verricht huisbezoek. Daarbij waren maar twee gemeenten, waarvan de huisbezoekers volledig hun taak hadden volbracht. Dit waren:

HENGELO en GOUDA

De overige gemeenten, waarvan wij een rapport ontvingen, deden hun plicht maar gedeeltelijk, n.l.:

DELFT	90 %	AMSTERDAM Z.	53 %
ROTTERDAM N.	57 %	VLAARDINGEN	47 %
APELDOORN	55 %	DORDRECHT	29 %
		ROTTERDAM Z.	20 %

Huisbezoek

*

Een der belangrijkste verplichtingen, die op de schouders van een Priesterschapdrager rust, is die van huisbezoek. Het is een van die verantwoordelijke taken, die ons opgelegd werden door rechtstreekse openbaring, als een deel van de instructies, welke de Heer in April 1830 aan de Profeet Joseph Smith gaf.

De hier bedoelde openbaring kunt U vinden in afdeling 20 van Leer en Verbonden. Zij spreekt van de verschillende plichten van hen, die bekleed zijn met het Melchizedekse en Aaronische Priesterschap. De verantwoordelijkheden van beide groepen Priesterschapdragers zijn onder meer:

„De plicht van den leeraar is altijd over de Kerk te waken en met haar te zijn en haar te versterken.

„En toezien dat er geen ongerechtigheid in de Kerk is, noch moeilijkheden der leden met elkander, noch liegen, noch lastering, noch kwaadsprekerij;

„En toezien dat de Kerk dikwerf te samen komt, en eveneens toezien dat alle leden hun plicht doen.”

L. & V., afd. 20 : 53-55.

Aangezien deze plicht door God aan het Priesterschap werd verbonden, moeten alle dragers van dit Priesterschap zich nauwgezet van deze taak kwijten.

De huisbezoekers moeten hun taak zeer ernstig opvatten, want door de gehele Zending is er grote behoefte aan huisbezoek. Gezinnen moeten worden bezocht. Zij moeten worden onderwezen om het Evangelie te leven. Thuis moeten de ouders de kinderen tot voorbeeld zijn.

Kinderen moeten zich overgeven aan de leiding van hun ouders. En zowel ouders als kinderen moeten geholpen worden de verzoeken, waarmede zij dagelijks in aanraking komen, te weerstaan.

Gezinnen moeten worden aangemaand openlijk en in stilte te bidden. Zij moeten er op worden gewezen, dat zij alle plichten jegens elkander moeten nakomen, waaronder ook valt het betalen van tienden, het houden van het Woord van Wijsheid, het op de juiste wijze onderrichten van de kinderen en het versterken van het geloof. Wij moeten niet vergeten, dat de ouders verantwoordelijk gesteld zullen worden, indien zij hun kinderen niet op de juiste wijze onderrichten.

Wij doen een beroep op allen, die aangesteld zijn als huisbezoekers om deze taak ernstig en nauwgezet te vervullen. God verwacht dit van U en wanneer gij in dit opzicht tekort schiet bedroeft gij Hem. Iedere huisbezoeker moet aan het einde van de maand kunnen rapporteren, dat zijn huisbezoek voor de volle honderd procent werd volbracht. Indien gij God werkelijk liefhebt, onderhoud dan Zijn geboden. Indien gij het Priesterschap, hetwelk gij draagt, waardeert, eer het dan door Uw plicht te doen.

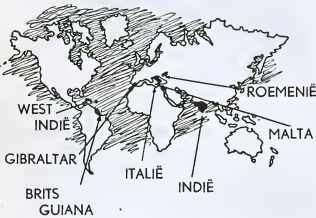
Bezoek daarom met een geest van liefde, sympathie en medeleven, en het oog gericht op Gods heerlijkheid, minstens eenmaal per maand alle gezinnen in de U toegewezen wijk, opdat allen groter geloof mogen ontvangen en daardoor gezegend worden.

John P. Lillywhite.

DE GESCHIEDENIS VAN

11. ZENDINGEN, DIE NIET ACTIEF BLEVEN.

Zendingen die niet bleven bestaan

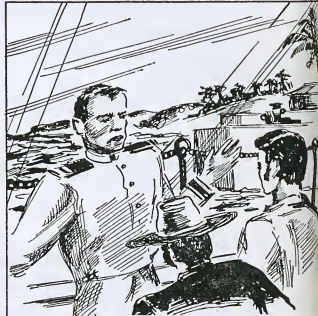
1. De Profet Joseph Smith werd opdracht gegeven om het Evangelie in de gehele wereld te prediken, en de ouderlingen van nu doen, gelijk de apostelen van ouds, hun best dit gebod van de Heiland op te volgen. Dikwijls zijn de mensen op vele plaatsen slecht of onverschillig geweest en wilden zij geen acht geven op het woord, dat hun gepredikt werd. Daarop werden de zendingen uit die plaatsen teruggeroepen.

2. De zendingen, die uitgezonden werden naar Indië, kregen veel te verduren tijdens hun prediking. Zij brachten hun boodschap aan de Britse officieren, soldaten en allen, die de kampen der soldaten volgden. Onder hun bekeerlingen bevond zich Kapitein Matthew McCune. De soldaten hadden geen belangstelling voor het Evangelie, daarom wendden de zendingen zich tot de inboorlingen. Toen de inboorlingen ontdekten, dat zij niet betaald werden als zij tot de Kerk toetraden, wendden zij zich eveneens af.

3. In 1852 werden vier zendingen geroepen een zending te vervullen in West Indië. In Januari 1853 kwamen zij in Jamaica aan, waar de Amerikaanse Consul hun aanraade een zaal te huren en een openbare vergadering aan te kondigen. Een bende van ongeveer 150 personen verzamelde zich rond het gebouw en dreigde het af te breken, indien de ouderlingen het durfden wagen er te prediken. Er werd op twee zendingen geschoten en zij verkeerden in levensgevaar.

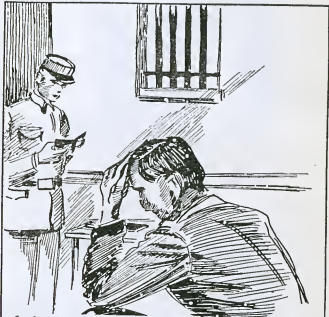

4. Ouderling James Brown en Ouderling Elijah Thomas verlieten San Diego op weg naar Panama, vanwaar zij door zouden reizen naar Brits Guiana. Zij bereikten evenwel hun bestemming niet. Zij gingen naar Jamaica, waar zij de zendingen, die in West Indië arbeidden, ontmoetten en met hen vertrokken zij naar Barbados. Toen zij hun reis betaald hadden, mochten zij niet verder gaan. De officieren wilden hun niet toestaan in een Engelse haven aan land te gaan.

ONZE ZENDINGEN

5. Apostel Lorenzo Snow en Joseph Toronto werden geroepen op zending te gaan naar Italië. Dit was in 1849. Zij kwamen in Juni 1850 in Genua aan, waar twee andere zendingen zich bij hen voegden. Zij gingen naar de Piedmont-vallei, waar zij een berg beklommen. Daar wijdden zij het land toe voor de zendingsarbeid, terwijl zij de berg de naam van „Brigham-berg“ gaven.

6. In 1852 gingen twee zendingen naar Gibraltar. Hun werd verboden vergaderingen te houden, en indien men zou bemerken, dat zij toch predikten, zouden zij gevangen worden. Ouderling Edward Stevenson, die in Gibraltar geboren was, doopte een politie-agent. Hij werd gearresteerd en naar de wacht gebracht. Hij predikte tot de wachten, maar werd van zijn arrest ontslagen, omdat men vreesde, dat hij deze tot bekering zou brengen.

7. Lorenzo Snow arriveerde met nog een ouderling in Februari 1852 op Malta, een eiland in de Middellandse Zee. Hier predikte achttienhonderd jaar geleden de Apostel Paulus het Evangelie. De eerste bekeerlingen waren twee jonge Italianen. Er was oorlog tussen de Engelsen en de Turken en enige bekeerlingen vertrokken met de Britse vloot naar de Dardanellen.

8. Mischa Markow had behoord tot de Grieks Orthodoxe Kerk, doch hij smeekte de Here hem de ware kerk te wijzen. Jacob Spori, een ouderling, die in Turkije verblijf hield, had meneer Markow in een droom gezien. Hem werd in die droom geboden naar meneer Markow te zoeken. Hij vond hem op een Arabisch stoomschip. Meneer Markow werd gedoopt in de Zwarte Zee. Hij was onze eerste zending in Servië, Roemenië, Bulgarije en België.

Buiten het boekje

DOOR

MARY BRETNALL

•••

Een gesprek met jonge mensen
over een hedendaags probleem.

Ons buurmeisje kwam 's avonds binnenwippen. Als het mogelijk was temperatuur op te nemen van de geestgesteldheid, zou de hare ver beneden het nulpunt hebben aangewezen. Wij houden allemaal van haar. Zij is enthousiast en levendig, een „goed kind“, dat altijd haar deel van de last wil dragen.

„Wat mankeert er aan?“ vroeg een onzer. Een arm werd in vriendelijke bezorgdheid om haar heengeslagen.

Ons buurmeisje lachte een beetje verstart, als had zij niet verwacht, dat haar onrust opgemerkt zou worden, en toen kwamen de waterlanders. Het duurde niet lang, Janny is niet iemand, die toegeeft aan langdurige huilbuien. Stukjes bij beetje kregen wij het verhaal te horen.

Nee, haar familie was niet ziek. Haar vriend was niet dood en had haar niet in de steek gelaten. Met haar werk ging het goed. Zij was juist van een „werkavond“ gekomen.

„Wat voor werkavond?“

Een club, waartoe zij behoorde, zou een grote uitvoering geven. Op deze „werkavond“ waren de leden bij elkaar gekomen om de versiering voor het grote feest klaar te maken.

Waren deze niet goed gelukt?

Oh, jawel, alles was prachtig gelukt, maar de gesprekken, die tijdens het werken gevoerd waren, hadden haar het gevoel gegeven alsof zij geslagen werd. „Kwam het erg hard aan?“ vroegen wij, pogend een luchtige toon aan te slaan. „Heel erg“, Janny probeerde te glimlachen, maar toen kwamen de tranen opnieuw.

Het werd laat en ik vroeg me af, wat Janny het meest nodig had — de gelegenheid haar hart uit te storten of een goede nachtrust. Droefheid en moeheid schijnen tot dezelfde groep van het zenuwstelsel te behoren, en vaak gebeurt het dat als de moeheid over is de droefheid automatisch verdwijnt, daarom besloot ik dat het beter was Janny naar huis te laten gaan om flink te slapen. Maar Janny wilde praten en daarom praatten wij. Ik hoop, dat zij daarna goed geslapen heeft. Ik sliep in ieder geval wél goed.

—o—

Ik vroeg wat er op de werkavond besproken was. Waar hadden zij het over gehad? Janny kon het zich niet precies herinneren. Zij hadden gesproken over godsdienst en de Kerk — over de vriendschap tussen jongens en meisjes, over trouwen en politiek. Het gesprek was van de hak op de tak gesprongen, zoals het soms gaat. Wat Janny bezwaard had was, dat de conversatie in geen enkel opzicht opbouwend was geweest. Oh, ja, het was wel geestig geweest. Het was soms zelfs heel grappig, als je er mede kon instemmen, maar het was zo afbrekend, zo zelfgenoegzaam, zo vinnig-kwaadaardig — zo diep pessimistisch.

Na enige niet geslaagde pogingen om de conversatie in een andere richting te leiden, had Janny gezwegen en zich tot haar werk bepaald. Doch zij gevoelde zich aan het einde van de avond veel vermoeider dan het werk en de tijd rechtvaardigden.

„Een van de meisjes“, eindigde zij, „zei: Wie geeft nu om wat er met ons ge-

beurt in het hierna maals? Wij willen bij onze vrienden zijn, daarom kunnen wij evengoed doen wat zij prettig vinden." „Och, zij plaagde maar", zei een onzer troostend.

„Nee, nietwaar. Zij is verloofd met een jongen, die niet aan de Kerk is. Daarom probeerde zij zichzelf gerust te stellen." „Laten wij er later nog eens over praten, Janny", drong ik aan. „Ga nu naar huis, want je moet morgen fris en gezond zijn, en dat kan alleen als je goed geslapen hebt. Kom terug zo gauw je kan." Haar glimlach stelde gerust. „Ik voel me alweer beter. Grappig is het, vind je niet, dat dat praten soms zo kan helpen — en wel in 't bijzonder om ander gepraat te ontzenuwen?"

—o—

Zij is nog niet terug gekomen, maar ik hoop, dat zij gauw eens komt, want ik wil graag met haar over een paar dingen van gedachten wisselen. Ik zou haar ongeveer dit willen zeggen:

Ten eerste: Neem dergelijke gesprekken niet te zwaar op. Veel mensen praten zo gemakkelijk — „hoe meer, des te goedkoper". Deze goedkope woorden worden door verschillende mensen om verschillende redenen gebruikt. Sommigen bieden zij de gelegenheid om „stoom uit te laten". Anderen geven zij de kans zich groot voor te doen. Sommigen gebruiken ze om argumenten uit te lokken. Een jonge man kan afbrekende critiek leveren in de — overigens verkeerde — mening, dat hij door anderen neer te halen zichzelf omhoog kan werken. Een meisje kan giftige woorden gebruiken in een wanhopige poging wat opwinding te brengen in haar eindeloos-vervelende dagen. Domme woorden kunnen een uiting zijn van lichamelijke ongesteldheid of een vermoeide geest.

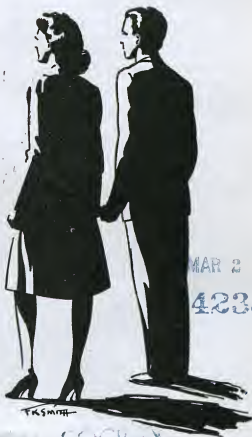
Wanneer je in een groep verkeert, waar de gesprekken merkbaar goedkoop zijn, waar de conversatie uitdagend of neerdrukkend is, staan er twee of drie wegen voor je open. Welke weg je zult kiezen hangt af van twee dingen: in welk een mate je verontrust bent door het gesprek en hoeveel de personen, die tot bedoelde groep behoren, voor je betekenen. Wanneer je gewoonlijk veel bewondering hebt voor deze jongens en meisjes en geniet van hun gezelschap, zul je waarschijnlijk heel voorzichtig zijn en alle schijn van „ik-ben-beter-dan-jullie" vermijden. Als de conversatie „middelmatig" is, zul je waarschijnlijk goedgehumeurd aan de uitwisseling van ideeën

deelnemen, wat noodzakelijk is om tot een eerlijke overtuiging te komen. Als men te ver van het onderwerp afdwaalt, zul je je vrienden waarschijnlijk uitlachen om hun afdwalen — als je tenminste weet hoe het te doen. Ook kun je proberen ze tot het onderwerp terug te brengen met een terloopse opmerking als: „Ik denk enigszins anders over dat onderwerp", of: „Hebben jullie dat artikel gelezen, dat gisteravond in de courant stond?"

Zoals een onjuiste opmerking het gehele gesprek in andere banen kan leiden, zo kan somtijds één welgekozen zin de conversatie weer in het goede spoor brengen.

Als je niet slaagt met deze politiek — wat soms het geval is — kun je altijd heel stil worden en je uitsluitend aan je werk wijden. Je kunt het zo druk hebben als een eekhoortje — verlangend spoedig klaar te zijn, omdat je thuis nog zoveel te doen hebt. Dan zul je waarschijnlijk verscheidene anderen tot dezelfde zienswijze overhalen — en werk is altijd een troost en kan je geheel opeisen.

Dit alles is natuurlijk bedoeld als je erg veel op hebt met de groep en je graag in hun gezelschap blijft verkeren. Maar veronderstel dat je bij een groep hebt aangesloten, die niets voor je betekent

MAR 2 7 1951

42357

GENEALOGICAL SOCIETY
OF THE CHURCH OF JESUS CHRIST
OF LATTER-DAY SAINTS

— waar de gesprekken onaangenaam zijn en de jongelui je in de grond absoluut onverschillig laten. Slechts de beleefdheid eist dat je blijft. In dat geval kun je er het zwijgen toe doen en je bepalen bij een gereserveerd-vriendelijke houding — en meer niet. En het behoeft slechts eenmaal voor te komen. Voor een tweede maal kun je bedanken. Als het ook voor één avond nog te erg is, kun je plotseling ziek worden — wat je toch eigenlijk ben. Wanneer het evenwel om het een of andere beginsel gaat, en je voelt je daarin beledigd, *toon* dit dan ook. Zelfs vriendelijkheid heeft grenzen.

Wel, het is heel wat om als eerste punt aan Janny te verklaren, maar ik wil haar doen inzien, dat zij zich zo'n avond niet te zeer moet aantrekken. Ik wil haar laten zien hoe zij in zo'n geval moet handelen. Ik wil graag, dat zij naar anderen, ouderen, kijkt, die tactvol en beleefd en verdraagzaam zijn, maar voet bij stuk weten te houden, hoe deze zich uit dergelijke moeilijke omstandigheden redden.

De tweede gedachte, die ik onder Janny's aandacht zou willen brengen, is deze: Terwijl wij leren onze houding te bepalen als het gesprek rondom ons onaangenaam aandoet, moeten wij niet vergeten ook te leren zelf goed te spreken — en hiermede bedoel ik niet enkel de gramatica. Hoe belangrijk gramatica, stijl, uitspraak en stem ook zijn, het belangrijkste zijn de gedachten en de geest, die de achtergrond der woorden vormen — of deze nu ten goede of ten kwade werken. Zo zeker als wij leven leidt onze tong ons in de een of andere richting, en moeten wij de volle verantwoordelijkheid dragen voor ieder woord, dat door ons wordt gesproken. Zo vaak denk ik: Wanneer een volledig verslag van ieder woord, dat door ons gesproken is, nu door een gramfoon zou worden weergegeven, welk een vernederende ervaring zou dat zijn! Als wij ieder lelijk woord, elke losse opmerking, iedere vinnigheid, alle boze uitbarstingen, iedere halve waarheid, gepaard aan bedekte toespelingen, alle afbrekende critiek, iedere hoogmoedige en zelfzuchtige uiting en iedere onoprechtheid, die wij hebben gesproken, eens konden horen! Hoe dankbaar en opgelucht zouden wij zijn als dit alles in evenwicht kon worden gebracht door de vriendelijke, aanmoedigende, oprechte, ware, liefdevolle, belangrijke, inspirerende woorden, die van onze lippen ge-

komen zijn. Een dergelijk verslag zou waarschijnlijk een der betrouwbaarste opsommingen van het karakter zijn, die gevonden kunnen worden, want onze woorden beïnvloeden onze gedachten en handelingen even zeker als onze gedachten en handelingen onze woorden beïnvloeden. Zij zijn onafscheidlijk te zamen verweven. Hoe nodig is het goed te leren spreken!

Sommige jonge mensen leren heel vlug, terwijl anderen in het geheel niet schijnen te kunnen leren wanneer zij moeten zwijgen of wanneer zij moedig en vertrouwelijk vrijuit kunnen praten. Sommigen leren vlug en anderen in het geheel niet wanneer zij in het dagelijks leven hun gedachten vrij kunnen uiten, om deze te toetsen aan het vertrouwde en ware. Sommige jonge mensen leren heel spoedig en anderen in het geheel niet hun spreken aan zelfonderzoek te onderwerpen — geloof ik dit werkelijk diep in mijn hart of geloof ik het alleen maar als ik lui en ontmoeidigd ben? — Dit zijn belangrijke stappen in het leerplan van goed spreken.

Leren spreken is altijd heel belangrijk geweest. Iedere fase van het leven houdt verband met de taal. Van alle levende schepselen werd slechts de mens, gemaakt naar Gods evenbeeld, de macht van de spraak gegeven. Twee van de Tien Geboden hebben betrekking op het spreken. Toen de grootste chaos de mens dreigde te overmeesteren, werd deze geschetst in de verwarring van de spraak rond de toren van Babel. Petrus werd geïdentificeerd met de befaamde woorden: „Uw spraak verraadt u.“ Spreken is altijd zeer belangrijk geweest en heeft de macht op te bouwen of te vernietigen.

Deze dingen zou ik Janny willen zeggen, daarom hoop ik, dat zij komen zal. En wanneer zij komt hoop ik niet alleen duidelijk en oprecht te kunnen spreken, maar ook aandachtig te kunnen luisteren, want wat Janny te zeggen heeft is de moeite waard. Onder ons gezegd hoop ik, dat wij in staat zullen blijken het evenwicht te vinden tussen ons beider ernstige pogingen om verstandig, goed en wijs te spreken, waaraan de even ernstige verplichting verbonden is om de gebreken van de mensen op het gebied van spreken filosofisch op te nemen. Dit moet toch niet zo moeilijk zijn, daar wij tot op zekere hoogte allen mank gaan aan dezelfde fout. De gave om te spreken wordt slechts langzaam geleerd, met geduld en wijs inzicht. Wij moeten

ons allemaal daarin oefenen en juist omdat het een *oefening* is maken wij zonder uitzondering van tijd tot tijd wel eens fouten. En moet er een schuldige voor die fouten gevonden worden, wel, laten wij bij onszelf beginnen te zoeken. Janny is, waar het haar spreken betreft, ver boven de middelmaat. Ik heb haar nog nimmer over anderen iets verkeers horen zeggen. Ik heb het nog nooit medegemaakt, dat zij geringschattend sprak over geloof. Ik heb haar nimmer twijfel horen uitspreken over de hoogste beginselen. En wanneer zij zelf somtijds in gebreke bleef deze beginselen na te volgen, heb ik haar nooit een verontschuldiging voor zichzelf horen aanvoeren. Haar broer is ook zo verstandig. Ik weet zeker, dat nog nooit een dubbelzinnige grap of een twijfelachtige geschiedenis over zijn lippen is gekomen

— en ik twijfel er sterk aan of hij zou dulden, dat men hem er een vertelde. Zij beiden zijn het levende voorbeeld van deze teksten uit de Schrift:

„Hoor, want ik zal vorstelijke dingen spreken, en de opening mijner lippen zal enkel billijkheid zijn;

„Want mijn gehemelte zal de waarheid bedachtzaam uitspreken, en de goddeloosheid is mijnen lippen een gruwel.”

Spreuken 8 : 6-7.

Misschien zullen deze teksten er toe bijdragen ons op onze woorden opmerkzaam te maken en ze rein en zuiver te houden — zelfs die woorden, die losweg daarheen geworpen zijn en „buiten ons boekje gaan”.

WAAROM IK NIET DRINK.

Er zijn veel mensen, die geen Heiligen der Laatste Dagen zijn, maar die toch niet roken of drinken. Honderdduizenden ernstig denkende mensen, die zich bewust zijn van het gevaar, dat schuilt in het gebruik van tabak en alcohol, gebruiken deze dingen dan ook niet en leren hun kinderen zulks evenmin te doen. Hun redenen behoeven niet bepaald een geestelijke drijfveer te hebben. Onze voornaamste reden is, dat de Heer ons, Heiligen der Laatste Dagen, het Woord van Wijsheid heeft gegeven, hetwelk het gebruik van deze dingen verbiedt. Voor ons zijn dit dus zaken, die door Gods woord veroordeeld worden, en indien wij ze toch gebruiken, overtreden wij de wet en de wil van God.

Doch ook de niet-leden der Kerk, die geen tabak of alcohol gebruiken, hebben hiervoor gegronde redenen. Als voorbeeld geven wij U hier de punten, welke Dr. Joy Elmer Morgan, Redacteur van „The Journal of the National Education Association”, welk blad in Washington wordt uitgegeven, opsomt in een artikel getiteld: „Waarom ik niet drink”:

Zoals alle andere mensen, die geen alcohol gebruiken, heb ik daarvoor mijn speciale redenen, die alle voortspruiten uit persoonlijke ondervindingen en mijn overpeinzingen van die ervaringen. Wij, mensen, trachten immer onze handelwijze te rechtvaardigen, — of deze nu slecht of goed is — wanneer deze afwijkt van die van onze kennissenkring. Daarom geef ik U hier de redenen, waarom ik nimmer sterke drank zal aanraken:

Ten eerste onthoud ik mij geheel van het gebruik van alcohol, omdat mijn grootouders, die de zorg voor mij op zich namen toen mijn moeder stierf, mensen met hoge idealen waren, die geen sterke drank in huis duldden en evenmin iemand op de boerderij wilden hebben, die wél dronk. Zij lieten geen gelegenheid voorbijgaan om aan te tonen, welke gevolgen het gebruik er van had op het leven van de mensen, die zij kenden.

Ten tweede ben ik geheelonthouder, omdat mijn leraars van de kleine, uit één klas bestaande school, hun verantwoordelijke taak ernstig opnamen en hun leerlingen onderwezen, welk een schade het gebruik van alcohol in het menselijk lichaam teweeg brengt en hoe het de weg naar succes blokkeert.

Ten derde weiger ik sterke drank te gebruiken, omdat ik als kind in een klein dorp woonde, waar allen elkaar kenden en uit de eerste hand konden zien, wat alcohol de mensen aandeed. Wij zagen rond ons armoede, geweld, mishandeling, onwetendheid en scheiding tengevolge van het gebruik van alcohol.

Ten vierde ben ik onthouder, omdat ik naar de hogere school ging om later eveneens leraar te worden. Deze hogere school was gesticht door Horace Mann, een der vurigste bepleiters van geheelonthouding in de Verenigde Staten. Hij geloofde, dat de mens behoorde te leven volgens de wetten Gods van de natuur. Hij had diepgewortelde godsdienstige overtuigingen omtrent het gebruik van sterke drank en tabak, welke overtuigingen hij aan zijn volgelingen doorgaf. De hogere scholen weerspiegelden deze overtuigingen in zowel haar leerlingen als haar docenten.

Ten vijfde onthoud ik mij van het gebruik van sterke drank, omdat ik de verwoestende invloeden van de alcohol gezien heb op het leven van menige ta-

lentvolle man, die ik persoonlijk heb gekend. Ik zou minstens een dozijn namen van bekende professoren der universiteiten kunnen noemen, die hun gehele leven gehandicapt zijn door hun gewoonte om te drinken. Ik zou kunnen vertellen van een fijne man, een president van een onzer universiteiten, die zijn gehele leven geheelonthouder was, tot hij als lid van het congres naar Washington kwam. Hier raakte hij in enkele jaren zo aan de drank verslaafd, dat zijn district, hetwelk hij in het congres vertegenwoordigde, dit ter ore kwam en het zijn opdracht introk, waarop deze man zich dood dronk.

Ten zesde heb ik het degenererend effect van sterke drank gezien op de zogenaamde gezelschapsdrinker.

Ten zevende ben ik absoluut geheelonthouder, omdat ik weet dat ons land en de gehele wereld staan voor de moeilijkste periode der menselijke geschiedenis — een periode, waarin de keuze tussen beschaving en wanorde op het spel staat. Een periode, waarin wij kunnen wegdrijven tot volkomen verwildering en verwarring of omhoog kunnen stijgen naar het heerlijkste tijdperk, dat het mensdom ooit heeft gekend. Of wij het ene of het andere zullen doen hangt af van de eerlijkheid en zelfdiscipline van de mensheid. Wij kunnen de problemen, die ons allerwegen omringen, niet oplossen met een beneveld brein en aan de drank verslaafde zinnen. —

(Vervolg van blz. 55)

„Zie, mijn heer... heeft al wat hij heeft in mijne hand gegeven... hij heeft voor mij niets onthouden, dan u, daarin dat gij zijne huisvrouw zijt; hoe zoude ik dan dit een zoo groot kwaad doen, en zondigen tegen God.”
Gen. 39 : 8-9.

De Heer behoeft niet tot ons af te dalen. Hij heeft ons tijdelijke en eeuwige wetten gegeven, waardoor wij kunnen opklimmen, zelfs tot de plaats, waar Hij zich bevindt. Jozef bleef getrouw en hem werd de belofte gegeven, dat zijn nakomelingschap zou uitgroeien tot vruchtbare takken,

die over de muur zouden reiken en hem voor immer en altoos zegenen.

De leuze van de Onderlinge Ontwikkelingsvereniging zegt:

„Hoe heerlijk en de engelen nabij is de jeugd, die zich rein weet te houden; deze jeugd heeft onuitsprekelijke vreugde op aarde en eeuwig geluk in het hiernamaals.”

Een dergelijke belofte geldt eveneens voor alle getrouwde paren, die hun huwelijksbelofte heilig houden. Ook zij zullen voor immer en altoos onuitsprekelijke vreugde genieten.

„Hoe heerlijk en de Engelen nabij”

DOOR JAMES E. DENOS, PRESIDENT DER J.M.O.O.V.

De wereld is zich bewust van het kwaad der echtscheiding. Wij, leden van de Kerk van Jezus Christus, gevoelen ons bezwaard, wanneer wij lezen dat in Amerika, waar het hoofdkantoor der Kerk zetelt, het aantal echtscheidingen gestadig toeneemt. Zelfs in Mormoonse gezinnen, waar het cijfer veel lager ligt, komt er één echtscheiding op de achttien huwelijken voor.

De voornaamste oorzaak voor echtscheiding ligt in de ontrouw van een der echtgenoten of van beiden. Zij of hij, ofwel beiden, blijven hun huwelijksbelofte niet trouw. Deze ontrouw openbaart zich in vele gedaanten, waarvan wel de ergste overspel is.

Misverstand, ellende, onenigheid en het versmiden van de ware liefde zijn het gevolg. In het huwelijk is getrouwheid zo kostbaar, zo absoluut noodzakelijk voor het geluk en de vooruitgang van het gezin, dat iedere poging te begrijpen op welke grond zij rust en hoe zij versterkt kan kan worden, onze volle aandacht waard is.

Er zijn vele oorzaken voor dit kwaad, doch voor de Heiligen der Laatste Dagen ligt de wortel van trouweloosheid in het niet gehoorzamen van Gods geboden. Dit zal ons helpen onze verbon-

den heilig te houden: vertel nooit dubbelzinnige grappen en luister er ook niet naar; flirt niet, doch beheers U te allen tijd; bid vaak.

De vreugden van het huwelijk en de mooie verhouding van man en vrouw, en hun omgang met andere paren, zijn niet slechts „toeval”. Zij zijn weloverwogen en het gevolg van bidden en eerlijke pogingen om Gods geboden te bewaren.

Wij verschillen niet veel van Gods kinderen, die in andere beidelingen leefden. Lees het verhaal van Jozef in de Bijbel en wijd bijzondere aandacht aan zijn antwoord:

(Slot op blz. 54)

De Zusters

Hulpvereniging

Op 17 Maart a.s. zal de Zusters Hulpvereniging honderd en acht jaar bestaan. Bij deze herdenking wenssen wij onze geliefde Vrouwenorganisatie veel geluk en voorspoed in het komende jaar. Na honderd en acht jaren voldoet de Z.H.V. nog steeds aan het doel, hetwelk bij haar oprichting gesteld werd, n.l. de nooddriftigen te helpen, het zedelijk peil der mensen te verbeteren en bovenal het Evangelie van Jezus Christus te leven en zo aan anderen uit te dragen.

De organisatie verheugt zich nog steeds in grote vooruitgang. Wat hiervan wel de oorzaak mag zijn? zult U vragen. Het antwoord is heel eenvoudig: de Z.H.V. werd niet door mensen gesticht, doch op Gods bevel door middel van Zijn profeet georganiseerd.

De Zusters Hulpvereniging is, wat haar naam reeds aangeeft, uitsluitend een vrouwenorganisatie. Haar leden bestaan uit de volwassen zusters der Kerk. Het streven van deze organisatie richt zich practisch geheel op het gezin. Zij streeft naar betere tehuizen, betere moeders, betere echtgenoten, betere kinderen en betere gemeenschappen.

Zij tracht godsdienstige toewijding in het tehuis te brengen. De lessen der Z.H.V. omvatten muziekstudie, literatuur, theologie en handenarbeid. Tot haar werkzaamheden behoren bezoeken

aan de gezinnen, teneinde op doeltreffende wijze te kunnen streven naar betere levensvoorwaarden en betere omstandigheden.

De Z.H.V. is een liefdadigheidsinstelling en tracht het lot van de armen en behoeftigen te verlichten. De huisbezoeksters komen maandelijks in de tehuizen van de leden der Kerk om te zien hoe de morele, geestelijke en maatschappelijke toestand van het gezin is.

De Z.H.V. moedigt haar leden niet aan zich te laten ondersteunen door de Staat — zij helpt de mensen zichzelf te helpen. Zij moedigt de mensen aan onafhankelijk te zijn en in hun eigen onderhoud te voorzien.

De Kerk erkent, dat de hoogste roeping van de vrouw het moederschap is. Het grootbrengen van een gezin is een heerlijk voorrecht en is zeker wel het hoogste doel, waarnaar een vrouw kan streven. Het stichten van een werkelijk tehuis is een belangrijk onderdeel van deze heilige roeping. Geen natie kan zich verheffen boven de geest, die heerst in de gezinnen van die natie.

In het gezin wordt het zaad van deugdzaamheid en rechtvaardigheid uitgestrooid. Het is de fundatie, waarop de Kerk, de Staat en de school moeten rusten. Indien het gezin verdwijnt, zullen

ook de Kerk, de Staat en de school verdwijnen, want in het gezin wordt de beschaving geboren. Op de drempel van het tehuis worden de meeste beslissende slagen geleverd en 's levens grootste problemen opgelost.

Geloof in God en diepe eerbied voor de godsdienst vinden hun oorsprong in het tehuis. De moeder zal er altijd onderwijzen, raden en inspireren.

De Zusters Hulpvereniging van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen werd opgericht op 17 Maart 1842, onder de leiding van de profeet Joseph Smith.

Haar doelstelling kan in het kort als volgt worden samengevat: „Zij streeft er naar met voorbijzien van ras of nationaliteit liefdadigheid te bewijzen; de armen te helpen; de zieken en ongelukigen te verzorgen; te helpen, waar de dood is ingetreden; het morele peil van de gemeenschap en het leven der mensen tot zijn grootste hoogte op te voeren, de arbeid en omstandigheden van de vrouw te verheffen en breder grondslag te geven; liefde aan te kweken voor godsdienst, ontwikkeling en beschaving; geloof te kweken; zielen te redden; te studeren en het evangelie te onderwijzen.”

Jezus Christus heeft meer gedaan voor de vrouw, om haar op het huidige, hoge plan te plaatsen; dan enige leraar voor of na Hem. Hij zag met erbarmen neer op haar zwakheden. Hij vergaf haar zonden. Hij erkende, dat zij de man aanvulde. „Wat God verenigd heeft, laat geen mens dat scheiden.”

De grote Apostel Paulus zeide:

„De man is niets zonder de vrouw in de Heer.” In den beginne werd zij hem tot hulpe gegeven.

Het herstelde Evangelie van Jezus Christus eert het vrouwzijn. Het verheerlijkt de vrouw en moeder. Het geeft haar een plaats in godsdienstige zaken. Het geeft haar een stem in de Kerk en erkent haar recht om gehoord te worden in zaken, het welzijn der mensheid betreffende. Wij leven niet langer in een wereld, die uitsluitend door mannen wordt geregeerd. Deze wereld behoort nu evenzeer aan de vrouw.

Iedere dag verlaten Hollandse kinderen de Hollandse gezinnen om hun plaats in te nemen in de commerciële, godsdienstige, maatschappelijke en politieke kringen van dit grote land.

Wat zij zijn en wat zij zullen doen hangt voor een groot deel af van het karakter, de onkreukbaarheid en de bekwaamheid van de moeder, die het gezin bestuurde, waaruit deze kinderen kwamen.

Godvrezende, aan de wetten gehoorzame burgers komen uit ordelijke gezinnen, waar de leringen van de Bijbel in acht worden genomen.

De literatuurlessen, die speciaal voor de Z.H.V.-leden geschreven worden, hebben de bedoeling belangstelling te wekken voor alleen de beste literatuur. Goede literatuur is een machtige factor ter bevordering van het goede in de wereld. Vele boeken, die momenteel uitgegeven worden, zijn zo demoraliserend, dat zij de heiligheid van het tehuis ondermijnen en onze jonge mensen schipbreuk zullen doen lijden.

In het gezin moet godsdienst immer aanwezig zijn. Het familiegebed, gezamenlijk lezen in de Bijbel en uitwisseling van gedachten over godsdienstige problemen dienen een onderdeel van het gezinsleven te zijn. De weg, die tot God leidt, is de weg, die leidt tot vooruitgang, standvastigheid en vreugde.

De Zusters Hulpvereniging is een opvoedkundige instelling, die

godsdienstige idealen en hoge morele standaards voorstaat. Zij is een onderorganisatie van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Zij is nodig in een wereld, die worstelt met twijfel, vrees en bange voorgevoelens, en waarin het hart der mensen vervuld is van smart en wanhoop.

Het Z.H.V.-Hoofdbestuur.

President Sonne keert van zijn laatste rondreis op het vasteland in Londen terug.

President en Zuster Sonne zijn heden teruggekeerd van een rondreis van drie weken op het vasteland. Zij bezochten de Franse, Zwitsers-Oostenrijkse en de Oost- en Westduitse Zending. Daar President en Zuster Sonne op 15 Febr. naar de Verenigde Staten zullen terugkeren, is dit hun laatste bezoek aan de zendingen van Europa.

Het hoogtepunt van hun laatste reis werd gevormd door een tweedaags bezoek aan Wenen in Oostenrijk. President en Zuster Sonne, die in gezelschap waren van President en Zuster James L. Barker van de Franse Zending, werden hartelijk begroet door de Weense heiligen, die in grote getalen bijeen kwamen om te luisteren naar de opbouwende en inspirerende woorden van hun gasten, die getuigenis aflegden van het Evangelie, dat door de herstelde Kerk wordt

gepredikt. President Barker gaf een belangwekkende beschrijving van Wenen op de reis er heen. Meer dan vijf en veertig jaar geleden arbeidde hij als zending in Wenen en hij herinnerde zich nog heel duidelijk verschillende plaatsen en gebeurtenissen, welke tijdens zijn verblijf in die stad hadden plaatsgevonden. Momenteel is er een bloeiende gemeente in Wenen, wat niet het geval was toen President Barker er op zending was.

President Sonne en zijn gezelschap kwamen eveneens te samen met de zendingen van de Oost- en Westduitse Zending in Frankfurt en Hannover. Dit was de eerste gelegenheid, welke hij had sedert het toegestaan was in Duitsland zendingsarbeid te verrichten, om met deze zendingen te vergaderen.

Tijdens zijn bezoek aan Berlijn bezocht President Sonne het nieuwe kerkgebouw, dat spoedig voltooid zal zijn. Men heeft hard gewerkt sedert hij in Juli van het vorige jaar de grond toewijdde. Waarschijnlijk zal het gebouw deze lente kun-

nen worden ingewijd. Het biedt ruimte aan ongeveer driehonderd vijftig personen en heeft vele klassekamers voor het werk der onderorganisaties. Alle leden der Kerk in Berlijn zien met groot verlangen uit naar de dag, waarop het gebouw gereed zal komen.

Geen welvaartgoederen meer naar Europa.

Met uitzondering van een lading vet en vlees aan de Oostduitse Zending, zullen in 1950 door het hoofdkantoor der Kerk in Amerika geen goederen meer gezonden worden aan de leden der Kerk in Europa. Kortgeleden belege President Sonne een vergadering met de presidenten van de Oost- en Westduitse Zending, de Zwitsers-Oostenrijkse Zending en de vertegenwoordigers van het Internationale Hulpscorps te Geneve. Daar werd besloten, dat in Europa geen welvaartgoederen meer nodig waren, met

uitzondering van bovengenoemde lading. Alle bijstand, die de Kerk in Europa haar leden zal verlenen, moet geschieden door wat de leden op hun eigen welvaartprojecten produceren.

De Tsjechoslowaakse Zending gaat vooruit.

President Wallace J. Toronto rapporteerde kortgeleden, dat aan het einde van 1949 meer dan zestig personen door de doop tot de Kerk waren toegetreden. Hieruit blijkt hoe de zendelingen vol ijver zoeken naar de oprechten van hart. In 1948 was het aantal dopelingen meer dan de helft minder. Bij de opening van het Z.H.V.-seizoen in Pilsen waren meer dan honderd personen aanwezig. Ook in Brno en Praag zijn nu Z.H.V.'s opgericht. Het werk blijft in Tsjechoslowakije vooruitgaan. Op het ogenblik arbeiden er ongeveer twintig zendelingen in het land.

*

(Vervolg van blz. 37)

genoopt zullen gevoelen onze Vader in de Hemel te verheerlijken.

Ik heb veel gereisd in de wereld — ongeveer een miljoen mijlen — om het Evangelie van Jezus Christus te prediken, zoals het in deze laatste dagen is geopenbaard. Ik heb overal goede mensen gevonden, vriendelijke, prettige mensen, doch voor zij de waarheid begrepen en hun leven inrichtten volgens de geboden van onze Hemelse Vader benutten zij niet al hun talenten, maar toen de tijd kwam en zij de waarheid aannamen, vermeerderden zij hun bezit.

Wanneer wij uitgaan in de wereld en met de kinderen van onze Hemelse Vader spreken, is het niet om hun te vragen enige waarheid, die zij reeds mochten bezitten, prijs te geven. Wij willen niet dat zij alle kennis, die zij bezitten, zullen wegwerpen, indien deze kennis op waarheid berust.

Wij hebben op het ogenblik ongeveer vijfduizend zendelingen, die op hun reizen onder alle naties der aarde de kinderen van onze Hemelse Vader uitnodigen en zeggen: „Kom en zie. Behoud het goede, hetwelk gij bezit. Sta ons toe ten bate van Uw eigen geluk en voorspoed nog iets toe te voegen aan hetgeen gij reeds bezit, zonder enige betaling of vergoeding.”

Dat is de geest van het Evangelie van Jezus Christus en ik verzeker u, dat ik dankbaar ben voor de wetenschap, dat het de waarheid is. Deze wetenschap heeft mij getroost en vrede geschonken en ik prijs de Naam van Hem, Die onze schepper is. Dit is het werk des Heren. Dit is de Kerk van Jezus Christus, welke naam zij ontving van onze Hemelse Vader. Ik poch daar niet op. Ik hoop, dat niemand zal denken, dat ik mij laat voorstaan op mijn lidmaatschap in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Deze ge-

voelens zijn verre van mij, ik gevoel mij integendeel heel nederig en zeer dankbaar.

Ik herhaal dat dit het werk van onze Vader is, Dit is de Kerk van het Lam Gods. Wij, die hiervan doordrongen zijn, dragen een verantwoordelijkheid, die geen natie ter wereld heeft. Als wij

rechtvaardig leven, ons eigen huis en ons eigen leven in orde hebben, dan zal de Geest van onze Hemelse Vader immer met ons zijn. De mensen zullen gaarne met ons toeven, en als wij tot die andere wereld overgaan, zal onze naam geschreven staan in het Boek van het Lam Gods.

AANGEKOMEN.

Op 31 Januari j.l. kwamen zes nieuwe zendelingen in ons land aan. Hier volgen hun namen en de plaatsen, waar zij hun zedingsarbeid hebben aangevangen:

Kenneth J. Nielsen te Rotterdam Noord; Lysle B. Hurd te Amsterdam Zuid; Harry L. Tarr Jr. te Leeuwarden; Gail L. Dyrng te Middelburg; Don Wm. Warner te Den Helder en Dale J. Warner te Alkmaar.

Op 13 Februari j.l. kwamen wederom zes zendelingen in Nederland aan om in ons land een zending te vervullen. Hun namen en de plaatsen, waar zij hun arbeid hebben aangevangen, zijn:

Vern L. Marble te Amsterdam Noord; Keith R. Tenney te Emmen; Dale G. Kilburn te Rotterdam Noord; Richard Noorlander te Zutphen; Don W. McEntire te Rotterdam Noord en William S. Hurlacher te Utrecht.

OVERPLAATSINGEN.

Op 31 Januari j.l. werden de navolgende overplaatsingen bekend gemaakt:

Hal G. Moore van Deventer naar Leeuwarden; Hyrum Plaas van Amsterdam Zuid naar Dordrecht; W. Squire Poelman van Hilversum naar Antwerpen, België; Floyd W. Crump van Amsterdam Zuid naar Voorburg; Charles D. Tate Jr. van Antwerpen, België, naar Den Helder; William Hofmann van Dordrecht naar Middelburg; LeGrande Allen van Voorburg naar Amsterdam Zuid; Kenneth A. Bement van Alkmaar naar Zutphen (als gemeentepresident); Keith D. Bybee van Middelburg naar Hilversum; Randolph Bergesen van Rotterdam Zuid naar Middelburg; Gerrard B. Denkers van Rotterdam Zuid naar 's-Gravenhage; Wallace D. Stevens van 's-Gravenhage naar Enschede en Alden R. Hibbert van Deventer naar Enschede.

Ford R. Paulson, die tot op heden de leiding over de Priesterschap en het welvaartswerk in de Nederlandse Zending heeft gehad, is van dit ambt ontslagen en aangesteld als president van het district Rotterdam Noord.

OVERPLAATSINGEN.

Op 10 Februari j.l. werden de navolgende overplaatsingen bekend gemaakt:

Earl T. Decker van Zutphen naar Eindhoven; Edward R. Wirick van Almelo naar Eindhoven; Richard E. Shaw van Rotterdam Noord naar Amsterdam Noord; Arland R. Bassett van Apeldoorn naar Amsterdam Zuid; James H. Lyman van Utrecht naar Haarlem (als gemeentepresident); Grant v. d. Linden van Haarlem naar Almelo (als gemeentepresident); Grant L. Jensen van Emmen naar Apeldoorn; Clifford C. Sorensen van Gouda naar Antwerpen, België; Theodore A. Miller van Utrecht naar Groningen; Floyd G. Hase van Amsterdam Zuid naar Antwerpen,

België; Thomas J. Cook van Rotterdam Noord naar Schiedam; Edward L. Kimball van Groningen naar Utrecht; Richard M. Heaton van het Hoofdkantoor der Zending naar Haarlem; Robert H. de Boer van Haarlem naar het Hoofdkantoor der Zending (als secretaris).

Op 13 Februari j.l. werden wederom enige overplaatsingen bekend gemaakt: Watson Ririe van Schiedam naar Zwijndrecht en Rex O. Hamilton van 's-Gravenhage naar Zwijndrecht, alwaar beide broeders het zendingswerk zullen openen; Glen A. Lloyd van Antwerpen, België, naar 's-Gravenhage.

VERTROKKEN.

Op 5 December j.l. vertrok uit de gemeente Arnhem: Rebekke Jansen.

Op 12 December j.l. vertrokken eveneens uit de gemeente Arnhem: Roelof Middelhoven en Jantje Middelhoven-Bosveld.

Op 10 Januari j.l. vertrokken uit de gemeente Gouda:

Meta S. v. Kwawegen-Schippers; Frans A. v. Vliet; Martina v. Vliet-Visser; Tou en Johannes F. v. Vliet; Jacob Romijn; Catharina G. Romijn-v. Kwawegen; Jorita G., Theodora C., Cornelis J. L. en Florence S. Romijn.

Op 20 Januari j.l. vertrokken uit de gemeente Hilversum: Willem Jr., Gerard B. en Karel van Zeben.

Op dezelfde datum vertrokken uit de gemeente Amsterdam: Jan Blankman; Maria A. Blankman-van Gulik; Marina E., Lothar E. Blankman; Maria A. v. Gulik-Snijders.

Op 25 Januari j.l. vertrokken uit de gemeente Amsterdam Noord: Jan Dijkman; Dirkje Dijkman-v. d. Plas; Pieter Th., Paul F. en Robert J. O. Dijkman.

GROETEN UIT ZION.

Van Oud. R. Hut, die kortgeleden uit Amsterdam naar Zion emigreerde, ontvingen wij het verzoek het navolgende schrijven in „De Ster” te publiceren:

„Geliefde Zusters en Broeders,

Reeds lang heb ik U door middel van „De Ster” eens willen schrijven. Ik wil U gaarne nogmaals mijn getuigenis geven en mij in gedachten bij U voegen. Hoevele malen heb ik niet voor U gestaan om Gods woord te verkondigen en Zijn rechtvaardigheid te prijzen. En U de geboden te verklaren, die onze Meester en Zijn Apostelen ons hebben gegeven. Het was mij altijd een vreugde U in het gelaat te blikken en Uw begeerte naar geestelijk voedsel daarop te lezen. Oh, hoe gaarne zou ik weer in Uw midden willen zijn en de geheiligde uren doorleven van met U te zingen, te bidden en te spreken. Nooit zal ik vergeten hoe wij samen gestreden en gebeden hebben in de donkere wintermaanden van 1944—45. Ik wil hier niet ingaan op de angst en zorg, welke ik gekend heb als vader der gemeente Amsterdam, maar door onze gebeden en ons vertrouwen op Gods genade hebben wij vele zegeningen ontvangen door Vaders goedheid. Veel gebeden heb ik ook gedurende de drie en twintig jaar, dat ik voor de Zondagsschoolklas heb gestaan.

Dit alles mis ik zeer en daarom is het mij een behoefte mij in gedachten bij U te voegen en U nogmaals mijn getuigenis te geven. Ons getuigenis is hechter geworden sedert wij hier in Zion aankwamen, want wij hebben jarenlang uitgezien naar de dag, waarop ook wij naar dit land zouden kunnen gaan. Het is immer ons verlangen geweest het grote, majestueuze gebouw te mogen aanschouwen, dat de Salt Lake Tempel is. En nu, wanneer ik er voor sta, gaat er een schok van vreugde door mij heen, want ik gevoel, dat dit waarlijk het Huis des Heren is. Maar tevens komt dan telkens de vraag in mij op: Leef ik wel zó, dat ik bereid ben Hem te ontmoeten, wanneer Hij op aarde zal wederkeren? Of zal ik de bergen moeten aanroepen om mij te bedekken vanwege mijn zonden? Daarom vermaan ik mijzelf en allen, die mij willen horen, God te vrezen en Hem heerlijkheid en eer te geven, Die de hemelen en de aarde gemaakt heeft. Roep Hem aan, buig U dagelijks voor Hem neder en onderhoud Zijn geboden, want Hij zal spoedig wederkeren, spoediger dan gij nu misschien denkt.

Ik eindig met onze vriendelijke groeten aan alle bekenden, vrienden en zusters en broeders in het vaderland. Wij maken het goed en verheugen ons dagelijks meer in het feit, dat wij hier mogen zijn. God zegene U allen, dat wij U spoedig mogen weerzien,

Uw zuster en broeder,
R. Hut.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

DISTRICTSCONFERENTIE TE ANTWERPEN.

Op 14 en 15 Januari j.l. werd te Antwerpen, België, de gebruikelijke districts-conferentie gehouden, de eerste, waarop President en Zuster Lillywhite met hun dochter aanwezig waren.

De bijna tot een traditie geworden programma-avond op Zaterdag had ook hier veel succes. Men had de goede gedachte gehad br. C. Maquelin van de gemeente Rotterdam Noord, die zo langzamerhand in de gehele Zending bekend is om zijn goochelkunst, uit te nodigen ook onze Antwerpse leden van zijn kunst te laten genieten. En dat hebben zij zeer zeker gedaan, het was een avond, die er alleszins zijn mocht.

Op Zondag was het Haagse Zangkoor gast van de Antwerpse gemeente. Het zangkoor had deze verre reis gemaakt om de conferentievergaderingen met zijn zang te kunnen opluisteren. Het heeft dan ook in beide vergaderingen prachtig gezongen.

In de ochtenddienst, waar Gods geest waarlijk aanwezig was, voerden het woord: Oud. N. Blaine Belnap; Oud. Joseph A. Schutz; Oud. Kenneth A. Glauser en President John P. Lillywhite.

In de avonddienst waren wederom velen aanwezig om naar Gods woord te luisteren. Met grote aandacht werd geluisterd naar de volgende personen, die het woord tot de aanwezigen richtten: Oud. Robert W. Willis; Oud. H. Jex Tobler, assistent van de Zendingspresident; Zuster Lillian D. Lillywhite en President John P. Lillywhite.

DOOPDIENSTEN.

Op 16 October 1949 werd te 's-Gravenhage gedoopt en tot lid der Kerk bevestigd: Coenraad D. Hakkenbroek.

Op 8 Januari j.l. werden te Arnhem de navolgende personen gedoopt en tot lid der Kerk bevestigd: Geertruida E. A. Beumkes-Wissink en Ida F. Beumkes van de gemeente Zutphen; Johan W. Hietberg; Berendina E. Hietberg; Jacoba W. J. Bults-Meering en Hendrik Bults uit de gemeente Nijmegen; Cornelis Westerhoff; Yda J. J. Heysen en Reinira J. Wassink uit de gemeente Arnhem.

Op 17 Januari j.l. werden te Amsterdam de navolgende personen gedoopt en tot lid der Kerk bevestigd: Rudolf Hoole; Gerard Niesen; Theodorus Mayenburg; Maartje Mayenburg-Gerritsma; Lodewijk Böger; Fritz J. N. Reuter en Antonia M. de Haas uit de gemeente Amsterdam; Wilhelmina Heinis; Jan Keyzer en Neeltje Keyzer-Blokken uit de gemeente Alkmaar; Antonius Verbeek; Jaantje Jacobs-Jonker; Hendrikje Jacobs; Johannes J. Looyen en Johanna Th. v. d. Plas uit de gemeente Amsterdam Noord; Frans Chr. Allebes; Margaretha J. Allebes-Watzema; Wilhelmina J. Bos en Johannes M. v. Staveren uit de gemeente Haarlem.

Op 12 Februari j.l. werden te 's-Gravenhage gedoopt en tot lid der Kerk bevestigd: Daniël Rob en Mary de Wolf.

INGEZEGEND.

Op 11 Augustus 1949 werd te Haarlem ingezegend: Ineke Kirschbaum, dochter van Christiaan R. Kirschbaum en Jeanne H. zur Kleinsmiede.

Op 8 Januari j.l. werden te Alkmaar ingezegend: Elisabeth en Rudi Heinis, dochter en zoon van Arian Heinis en Catharina Vlaming; en Lawrence Hidde Anthony en Anthony Hidde Marinus van der Voet, zoons van Laurens van der Voet en Anne E. Marinus.

Op dezelfde datum werd te Nijmegen ingezegend: Irene Maria Hietberg, dochter van Willem J. Hietberg en Maria A. H. J. Grobbink.

Op 5 Februari j.l. werd te Zwolle ingezegend: Jan Pot, zoon van Johannes Pot en Hendrika de Ruiter.

Op 5 Februari j.l. werd te Haarlem ingezegend: Edward Adolf Allebes, zoon van Frans C. Allebes en Margaretha J. Watsema.

Op dezelfde datum werden te Amsterdam ingezegend: Theodora en Martina Mayenburg, dochters van Theodorus Mayenburg en Maartje Gerritsma.

Te Alkmaar werd op die datum ingezegend: Jacoba Marina Heinis, dochter van Jacob Heinis en Alida B. Huet.

GEORDEND.

Op 1 Januari j.l. werd te Rotterdam Noord Arie van den Noort Jr. tot Leraar geordend.

Te Dordrecht werd op die datum Cornelis J. van Namen tot Diaken geordend.

Op 8 Januari j.l. werd te Den Helder Cornelis Bandt tot Leraar geordend.

Op 15 Januari j.l. werd te Amsterdam Jan Blankman tot Leraar geordend.

Op 5 Februari j.l. werd te Rotterdam Zuid Marinus van Blankenstein tot Diaken geordend.

Op 12 Februari j.l. werden te 's-Gravenhage tot Ouderling geordend: Jacob Nieuwland en Andries v. d. Beek.

OVERLEDEN.

Op 20 Januari j.l. overleed te Rotterdam Noord Adriana J. van Sleen-de Roon op de leeftijd van ruim acht en zeventig jaar. Zuster van Sleen was een zeer getrouw lid van de gemeente en laat daar een lege plaats achter. Haar familie moge troost putten uit de wetenschap, dat zij volhard heeft tot het einde.

Op 5 Februari j.l. overleed te Amsterdam Cornelia Optenberg-Verhoef op de leeftijd van ruim 42 jaar.

Ouderling Frank I. Kooyman verzocht ons melding te maken van het overlijden van zijn broeder John Kooyman op 29 December 1949 op de leeftijd van bijna negen en zeventig jaar. Hij werd op 23 Februari 1871 te Midsland op het eiland Terschelling geboren en op 18 Februari 1899 gedoopt. Voor hij in 1903 naar Amerika emigreerde was hij president van de Amsterdamse Zondagsschool. In de jaren 1924, 1925 en 1926 vervulde hij een zending in ons land. In Salt Lake City verrichtte hij gedurende veertien jaren tempelwerk, waartoe hij een officiële aanstelling had gekregen.

SPECIALE GEBEURTENISSEN.

Alleen de gemeente Rotterdam Noord zorgde deze maand voor een uitgebreid verslag. De rapporten van de andere gemeenten, waarvan wij bericht mochten ontvangen, waren heel bescheiden. Kunnen wij voor de volgende maand op meer en uitgebreider verslagen rekenen?

Uit Amsterdam ontvingen wij het verzoek te willen vermelden, dat iedere Woensdagavond in het kerkgebouw aan de Weteringschans 101 bijzondere openbare diensten worden gehouden voor vreemdelingen en vrienden der Kerk. Deze vergaderingen worden altijd druk bezocht en vallen zeer in de smaak.

Dan hebben de Bijenkorfmeisjes nog een gezellige avond georganiseerd, waarop verscheidene nieuwe bijtjes werden opgenomen in de korf.

Uit Dordrecht werd ons slechts medegedeeld, dat de haardvuur-avonden nog steeds worden gehouden en algemeen de belangstelling trekken.

En nu Rotterdam Noord. Deze jonge gemeente (zij is eerst sedert Januari 1949 weer zelfstandig!) maakt goede vooruitgang over de gehele linie. Haar leden, zowel oude als jonge, werken te zamen heel hard en slechts daaraan is deze vooruitgang te danken. In de vergaderingen van de onderorganisaties heerst een prettige, harmonische sfeer. Er wordt op zijn tijd ernstig gedebatteerd, gestudeerd en ook gelachen en pret gemaakt. Zo heeft de J.V.- en J.M.O.O.V. in Januari de leden der gemeente een programma aangeboden, dat een goede indruk heeft achtergelaten bij allen, die op deze avond aanwezig waren. Een der plaatselijke correspondenten zond ons het volgende verslag van deze goede ontspanningsavond:

„Het is in de Kerk een goede gewoonte elk harer organisaties een Zondag toe te wijzen, waarop zij hun arbeid in de avonddienst kunnen toelichten.

Voor de onderzoekers, die deze diensten bezoeken, is dit een schone gelegenheid

kennis te nemen van de veelzijdigheid onzer organisaties op zowel geestelijk als maatschappelijk gebied. Een onderscheid tussen het geestelijke en het maatschappelijke is wel, dat het eerstgenoemde zich niet zo naar buiten kan ontplooiën als het laatste. De genealogie beweegt zich bijvoorbeeld uitsluitend op geestelijk terrein en kan naar buiten dus niet zo ver reiken als de Z.H.V. of de O.O.V. Voor deze verenigingen bestaan meer mogelijkheden de buitenkerkelijken met onze arbeid bekend te maken, zoals bijvoorbeeld de Z.H.V. met een bazar of de O.O.V. met een uitvoering. Bij dergelijke gelegenheden bestaat immers de mogelijkheid de buitenkerkelijken naast en door hun arbeid te wijzen op de belijdenis van onze Kerk en bekend te maken met het Evangelie. Een dubbele taak dus, die helaas nog zo weinig door de leden wordt beseft.

Daarom was het verheugend getuige te kunnen zijn van een uitvoering van de Onderlinge Ontwikkelingsvereniging van de gemeente Rotterdam Noord, die gegeven werd op 23 Januari in het Doofstommeninstituut aan de Almastraat.

Het is het bestuur der J.V.- en J.M.O.O.V. gelukt voor de dag te komen met een programma, dat er alleszins wezen mocht.

De avond, die geopend en gesloten werd met gebed, toonde een rijke verscheidenheid van nummers, die, op geestige wijze door br. Cornelis Maquelin met een praatje en een grapje aan elkaar gekoppeld, vlot en zonder haperen werden afgewerkt. Twee accordeons zorgden er aan het begin van de avond voor, dat de stemming er in kwam. De melodieuze werden hier en daar zachtjes meegeëneurd. Oud. R. Reeve deed zijn stem horen, terwijl ook het zendelingen-quartet enige nummers ten beste gaf. De manier, waarop dit quartet zijn liederen brengt, is steeds weer een verrassing. Het verdient dan ook in de gehele Zending bekend te worden. Dat dit eenmaal zal gebeuren, daar twijfelen wij niet aan. De twee jongens met de gitaar bleken niet alleen goed met dit instrument overweg te kunnen, maar zij konden ook toneelspelen en hoe! Het muzikale gedeelte werd op buitengewone wijze verzorgd door Oud. R. Willis met enige vioolsoli en de zusters J. Stolk en E. Schippers, op de piano. Even stoorde het dat er niemand was om de muziekbladen om te slaan, waardoor de aandacht verbroken dreigde te worden.

Br. Wouter de Haan gaf hierna een korte schets, waarom hartelijk gelachen werd, doch een ernstige inslag had en zeker niet nagelaten zal hebben, dat er ook later nog aan teruggedacht werd. Br. Cornelis Maquelin, die de zaal had doen schateren om zijn grappen, gaf tot slot een staaltje goochelkunst te zien, die de toeschouwers verstomd deed staan.

De stampvolle zaal toonde het gebodene te kunnen waarden door een spontaan en langdurig applaus na elk nummer.

Na afloop van het programma was er gelegenheid tot dansen, waarvan gretig gebruik werd gemaakt.

Met deze avond heeft de O.O.V. van de gemeente Rotterdam Noord een groot succes geboekt. De hoofdbesturen waren vol lof. Als het bezoek zo blijft toenemen, zal de gemeente Rotterdam Noord spoedig een nieuwe, grotere kerkzaal moeten hebben!"

* * * * * — * * * * * * * * *

* * * * * U VERGEET TOCH NIET DE * * * * *

| **Arnhemse Conferentie** |

* * * * * OP 25 EN 26 FEBRUARI A.S.? * * * * *

* * * * * — * * * * * * * * *